

ЗИМНА РОЗА

СТИХОВЕ

14.10.2018 г – 03.3.2019 г.

ГЕНАДИЙ ВЕЛЧЕВ

УЧАСТ

Търсих
три дни
стихове,
които
съм забравил,
че не съм
ги писал.

Няма ги.

И няма да ги
има.

Като толкова неща

без род и без

Родина.

Да благодарим

на този свят

за участието ни

да ни има.

БЕЛИТЕ ЛЕБЕДИ

Доця ми се
да видя Дунав –
морето това лято
го видях –
и като бяла
бучка лед
да си поплувам
на ширина
от бряг
до бряг.
Отвън
ще мислят,
че бял
лебед
плува.

ЛАСКАВИТЕ ДНИ

Живей, синчето ми,
пиши – казваше
ми сякаш татко –
имаш още много
дни – искам, сине,
да пораснеш –
достолепен, мълчалив –
до тополката – красив –
татко все там
ще стои –
още много, много
дни
с вълшебно-сините си
и добри –
живи, ласкави
очи.
Тичай, сине –
ти върви.
Татко ти
ще постои.

14.10.2018

НА ЗИМНИЯ ДУНАВ

Сърцето ми

понякога е като

Дунав – препълнено

със много

гласове –

спокойно – казвам

аз – сърце,

не се вълнувай,

ти имаш

здрави брегове –

помагай всеки

глас тревожен

да доплува – вдигни го

като майка

на дете –

големите реки

и затова и

съществуват –

сърце си на поет –

не можеш

да си

мъничко сърце.

16.10.2018

ПЛАМЪЧЕ

Ще запаля

свещ

за мама,

малка

свещ

под

свода

на висока

катедрала –

други

срещи

с мама

нямам.

20.11.2018

БОЖЕ МОЙ

Колко

нависоко

трябва

да се вдигна,

да целуна

там ръка

на мама,

тя го

заслужава,

а не зная.

Дъжд

вали –

мълчалив

дъждец

като

сълзи

на мама.

Боже мой,

разплаках

мама.

20.11.2018

ЛЮБОВ НЕОБЯСНИМА

Два
стиха,
две
снежинки
от живота,
който
имам
само
аз
на този
свят.
Странно
виждам
и рисувам
странно
в бяло,
като
падналия
първи
сняг.

20.11.2018

ПОЛЕТО

Черногледите

не стават

за поети –

черни

слънчогледи

няма

във полето.

20.11.2018

ПЕСНИЧКА ЗА ТРУДА

Да поздравим

деня, че

продължава

да носи

светлина

и да я

дава –

не си пести

труда –

тази велика

класа

на труда –

която

светло

бъдеще

на всички

обещава.

20.11.2018

БРАТЯ

Снега ме
изпревари –
вън написа
цяла книга
за най-хубавите
в този
свят
неща.
Валял е
цяла нощ
събрата ми –
ще поживеем
два дни
със децата си,
в свят
на бели
чудеса.

29.11.2018

ГОДИШНИ ВРЕМЕНА

Живот,
не искам
с тебе
да се
боря.
За тебе – да,
но с тебе – не,
достатъчно
те мачкат и
загробват
във всичките
годишни
времена.
Но ти
така
не стана
техен,
не те
превзеха
и
не си
ти тяхната
отрепка.
Издадат
в ярост,

че не си.

О, да те сложат

в епруветка –

да те продават

за пари.

30.11.2018

РАЗВИТИЕ

Един

ден

аз

ще спра

да пиша

и като дете

порасло

сам

ще тичам,

ще чувам

как

дълбоко

дишам

и ще се

радвам,

че съм

аз.

30.11.2018

БЯГ

Ще дойде,
казвам, този
ден – докаран,
хубав –
и свещен,
ще има
светлина
и смях,
и мракът
ще се
спъва
като бяга
от всеки
дом и
всеки
праг.

1.12.2018

ТОЧКА НА ЗАМРЪЗВАНЕ

В декември
няма как
да чакаш
някакво
затопляне –
ще се живее
и в такива
времена –
и като мен
са свикнали
прозорците
да гледат в
мрака и студа,
и да посрещат
изгрева на
слънцето –
не съм ги
виждал
никога,
приятелю,
с наведена
глава.

2.12.2018

КРЪГОВРАТ

Започвам

май да се

гордея

с моя

занаят –

на тополките

зелената

алея –

в слънчевия

кръговрат –

птици пеят,

птици

пеят –

няма

гrobiща

за тях.

2.12.2018

ДЕТСКИ ИГРИ

Приличам си
по всичко
на децата,
и като
детско камъче
хвърча по
допирателна –
под колелата на
колата – Господ
знае, коя марка
кара този
свят.
Ако я
обърна,
ще си кажа:
„Можем да
вървим, Живот,
успях”.

2.12.2018

КАРТИНА

Как

удивително

съм пръснат

като дъжд,

като звездите,

като синьото,

във тъмно

и във

светло, любимият

ми цвят,

със който

аз рисувам,

като мисля.

Поезията

ми е

мислеца

картина –

не ми

се никак

иска

да излизам.

3.12.2018

ТИ ВЯРВАШ ЛИ

Приятелю,
на Гостенката

жълта,

която

те погуби?

Поета мой,

на всички

ескадрони,

които съм

видял

на този

свят.

Ти вярваш ли?

Аз вярвам, че

ще ги догоним.

Смъртта

не може

да ни

улови.

Поетите не стават

спомен.

3.12.2018

АЗ, ТИ ,ТОЙ И ТЯ

Добрият свят. Къде е.

Казах – в мене.

4.12.2018

ДРУГИ СВЕТОВЕ

Къде родени сте –
като ги питат –
ще кажат
мойте стихове –
във кухнята баща ни
ни написа –
на бели
листи
с истински
на мъж
ръце.

БЛАГОРОДИЕ

След празници

последни

напускат празника

цветята.

Надежда са,

не просто

украшение

на маса.

О, колко богородици

живеят

на Земята.

7.12.2018

ДЕНЯТ НА ЗЕМЯТА

Един

ден

всичко се

събужда

и свети

в синьото

звезда,

наоколо

уж няма

никой,

но техен

вече е

света.

Часът, минутата

е тяхна –

и все едно

коя е дата,

ще я окъпе

светлина –

по-късно

ще запечат

и децата

наивни песнички

за татко,

мама,

за красивата
Земя.
Земя, не
се отчайвай,
този ден
е близко –
обичай своите
деца –
бъди им
майката
орлица.
Не може
цял
век
да проспи
света.
Един
ден
всичко
се събужда,
извън
сценария
със
своя
утринна
звезда.
Приятелю,
излез,

когато

няма

никой.

Кръжи

във орбита

Велика

орлицата

ни –

майката

Земя.

8.12.2018

БЯЛА БАЛАДА

Новото

при мен е,

че съм нужен –

тази зима

го разбрах

от студа, от

вятъра студен –

каза ми го

и самия сняг.

Не стой в небето –

скачай, братко,

като мене,

ако поет си

по рождение –

дошъл сега

е твоя час.

Безумно бял.

Безумец по рождение.

Гори и свети

сам на бялата си клада.

Когато друга

светлина

изобщо

няма.

О, колко интересно е –

ще кажат, че

още има

и такива.

Не си отива

всяка

зима,

без този

бял

поет

да идва.

Със нулева

температура

неземните

поети

идват.

И като паднат,

не умират.

Напротив. Падналите

вдигат.

5.00

10.12.2018

ЧЕТИРИ ЧАСА СЛЕД „БЯЛА БАЛАДА”

Да извикаш снега

и да дойде, без

да пита зашто

си го викал.

Аз извиках, така че

ме чуха.

9.00

10.12.2018

ЖИВЕЙ И ПОМНИ

Навярно

ми се иска

да остана

по-дълго

на тоя свят,

отколкото

живота

позволява.

А малко ли е –

ще си кажа

тихо аз –

останал жив –

сред толкова

могили.

Живи.

СИГНАЛНИТЕ ОГНЬОВЕ

Гори,
звездичке моя,
на небето,
оттук
те виждам
и през
облаците,
и помахвам
ти
с ръцете.

ОПИТИ ЗА ЛЕТЕНЕ

Да се
завъртим
като Земята
около
себе си.
Не става.
Смешно е,
Нали?
Земята
е
голяма
и си
продължава
да ни
дава
всеки
ден
от
свойте
дни.

И ЧИСТИ, И СВЯТИ

А аз

не ровя

във земята,

да търся

костите им

и да ги

вадя

като мощи –

достатъчно

са дали

за България –

и вече там

са във

олтара –

светци на словото –

на свободата –

за равенство

и братство

на Земята –

от Дунав

през Балкана

като вятър –

гласа им

искам аз

да не

угасва.

От този

глас

децата

ни порастват.

И паметта

им си

остава

свята.

26.12.2018

БЛАГОСЛОВЕНА

Докарах

аз на тоя свят,

докарах и

финала.

На книгата

и

ще я подържа

така.

Не се държат

слова в

ръка.

На масата ще я

оставя. До чашата

с вода. И хляба.

Живей, ще кажа,

сестро, аз.

От моята вода

и хляба.

30.12.2018

ВИСОКИ ПЛАНИНИ

Прощавам се
с поезията
може би задълго –
звездите пак
ще бъдат
същите –
реките
и морето –
снега,
дъжда,
приятелю,
и всичко
друго
честно.
Аз казвам,
да пороботим
с теб,
душа –
за камъните
и пръстта,
които ни
държат
на таз
Земя –
за таз

висока
планина
от бъдеще
и дни
за всеки.
Строшили са
те
не една
глава.
На този
изпит
аз държа
да се
явя –
и да
го
взема
честно.

1.01.2018

БАЛКАНДЖИЙСКАТА МИ ПРЕМЯНА

Докато
има
нещичко
да давам,
ще се
показвам
във снега
в зелено
и във бяло,
каквото
и да
става.
Избрал съм
си
най-хубавата
на света
премяна.

23.01.2019

РЕКВИЕМ

Не ми тежеше
нищо, което искаше
от мене, мамо,
ти –
сега тежи,
когато нищо
за теб
не мога да
направя.
И да помози Бог
на двама ни,
когато
свещи паля.
Казват, че са
вечни
нашите
души.

7.02.2019

ТИХИЯТ СНЯГ

Угрижен за

съдбата си,

почти като

снега,

не мога

друго да

направя –

от тези

бели

небеса,

по клони

и дървета,

по замрялата

трева

да падам.

Разкъсан

на снежинки от мига,

най-последно

сам

лятя.

О, колко

рядко

ми се случва

да летя

и толкова красиво

да се приземявам.

13.02.2019

БРАТЯ

Все още
по детски
съществувам,
щом пиша
стихове или рисувам
един по-хубав
и неплашец
свят.
Да кажем, че
е мой брат –
и не се страхувам,
че ще го
убие – другия
до него –
негов брат.

14.02.2019

И МАРКС И ДОСТОЕВСКИ

Поезията
не е бягство
от света -
прилича на
походка
на човек,
който
върви
през
този
дълъг век -
с работещ ум
и биещо
сърце.
Ужасно прав
е Достоевски,
като казва,
че красотата
ще спаси
Света.

16.03.2019

ПРОРОЧЕСТВА

Борбата, както казал
е Вапцаров – е и дълга,
и голяма – и думите
му като семена –
момчетата ще ги повтарят –
ще пишат в други
времена – под тези
сини небеса –
другаря им ще бъде
с тях – не може
да остане във пръстта –
тъй както казал е
Вапцаров и това.

3.03.2019

СЪДЪРЖАНИЕ

ЗИМНА РОЗА

1. Учат
2. Белите лебеди
3. Ласкавите дни
4. На зимния Дунав
5. Пламъче
6. Боже мой
7. Любов необяснима
8. Полето
9. Песничка за труда
10. Братя
11. Годишни времена
12. Развитие
13. Бяг
14. Точка на замръзване
15. Кръговрат
16. Детски игри
17. Картина
18. Ти, вярваш ли
19. Аз, ти, той, тя
20. Други светове
21. Благородие
22. Денят на Земята
23. Бяла балада

24. Четири часа след „Бяла балада“
25. Живей и помни
26. Сигналните огньове
27. Опити за летене
28. И чисти, и святи
29. Благословена
30. Високи планини
31. Балканджийската ми премяна
32. Реквием
33. Тихият сняг
34. Братя
35. И Маркс и Достоевски
36. Пророчества